

Verslag van het 40jarig jubileum van de Raad van Kerken in Nederland op 21 juni 2008 in de Jacobikerk te Utrecht. Door Jan Klooster.

“Laat hen allen één zijn”, is de titel van het programmaboekje wat ons bij het binnenkomen van de Jacobikerk op 21 juni j.l. werd aangeboden. De kerk vulde zich met ruim 550 mensen, met broeders en zusters, want zo werden wij verwelkomd door de dagvoorzitter van het symposium n.a.v. het 40 jarig jubileum van de Raad van Kerken in Nederland.

Hierna volgend de welkomstwoorden:

--We staan graag met u stil bij de vruchten van 40 jaar oecumenische organisatie. Er zijn vele positieve ontwikkelingen (..) Van een dooperkenning tussen protestant en rooms-katholiek tot een gezamenlijke oecumenische bijbelvertaling; van een gezamenlijke diaconale inspanning tot het besef dat zowel Oosterhuis als Barnard prachtige en veelgezongen liederen hebben gemaakt. En door die praktische punten heen bij velen een vanzelfsprekende acceptatie van andersdenkenden, het vermogen om de wereld inclusief te benaderen, om oog te hebben voor maatschappelijke gerechtigheid en voor ons de lofprijzing. Er is veel bereikt.

Het doel van de ene zichtbare kerk en het gezamenlijke optreden als kerken in de samenleving vraagt tegelijk om nieuwe stappen voorwaarts. Graag denken we deze middag met u na over mogelijke aandachtspunten voor de toekomst. We beseffen terdege dat de kracht van de oecumenische beweging ligt in het samenvallen van draagvlak en grondvlak. U maakt het verschil. (..)

Een verder verslag kunt u vinden op de site: www.raadvankerken.nl

Mijn persoonlijke indruk van deze middag was dat het hoogst interessant was om hier bij te zijn.

Het zoeken naar een werkbare toekomst van de oecumene kwam mij zeer bekend voor en ook hoorde ik dezelfde vraag klinken: hoe bereiken we de mensen in de leeftijd van 20 tot 35 jaar, want we zien hen bijna niet meer ter kerke gaan. Deze ‘praktische’ generatie (Zoals zij werd genoemd) moet anders worden benaderd. Veel meer praktisch dan abstract.

De RvanK stelt in verband hiermee ambassadeurs aan (ca 35 jarigen) om te zoeken naar vooruitgang en hervorming.

Er werd gewezen dat er voor deze groep véél meer van het internet gebruikt gaat worden. In on line oecumenische ontmoetingen (iets voor het ApGen?), Via bijvoorbeeld:

<http://marloeskeller.blogspot.com/> . Op deze site staat de lezing van de

‘jongerenambassadeur’ en zoals b.v. op www.hyves.nl

Want het directe persoonlijke contact spreekt op de site aan.

De vraag van: hoe bereiken we de jongeren? , Werd meerdere keren gesteld deze middag.

Maar ja, hoe? Moet er nu meer spiritualiteit komen of juist niet? Waar zijn die jonge mensen nu toch? Zoekt ze op op het internet. (zo ook sprak Marloes Keller)

Maak duidelijk dat hoe individueel men ook mag zijn in deze tijd, er altijd een instituut moet zijn.

Tijdens het zaalgesprek waarbij de mening over 3 stellingen werd gevraagd klonk plots de vraag of het bestuur van de RvanK niet verjongd zou moeten worden. Het antwoord kwam niet, er werd omheen gepraat. ’t Was dus een prima vraag.

We kregen de raad om meer naar onze eigen identiteit te zoeken want dat maakt je sterker. Natuurlijk in het gelóóf van dat wat je doet. En verder: spiegel je aan de ander om God te ontmoeten.

En nog zo'n prachtige raad klonk er: veel te lang hebben we "exclusief" gedacht, maar zie de ander nu als een geschenk en zoek naar een gezamenlijk werken want daarin ontmoet je God.

Hopelijk heb ik u een beetje indruk kunnen geven van deze middag.

Nog dit: de viering met gebed, preek en gezang (dit was na de pauze) was zeer indrukwekkend. Mensen wat was dit mooi, wat een sfeer, wat een wil om elkaar te dienen want er zaten heel wat richtingen van het geloof in de zaal.

De basis in dit alles was wel dat centraal staat dat hèt fundament is : Geloof in Jezus Christus en werk er aan dat ooit het Koninkrijk Gods op aarde zal komen.

Een grote tegenstelling met ons werk van geloven in jezelf en zorg er voor dat Gods koninkrijk door jou bewaard bewaard wordt en kenbaar wordt.

Of.... Is geloof in jezelf iets anders dan geloven in God?....

Maar nogmaals: het tweede gedeelte heeft me zeer goed gedaan. Mijn hart sprong helemaal op toen we als laatste een gezongen: de Here zegent en behoedt u, meekregen.

Tenslotte zou ik willen zeggen: laten we plaatselijk contact zoeken met de Raad van Kerken. Ik ben er van overtuigd dat we er ons voordeel mee kunnen doen.

Dit korte verslag van de viering van het 40 jarig bestaan van de raad van Kerken Nederland is geschreven door Jan Klooster, lid en ambassadeur van het Apostolisch genootschap.